

Aynalar

– safdeha · 25 Şubat 2021

Ne kadar lekeyi silersen sil
İzi kalıyor ayna üzerinde
Zaten dünyaya her gelen değişmiyor mu
Çoğu son günlerini tüketiyor huzur evinde
Çalmaya ramak kala ecel için zil...

İlk ayna gibi olmuyor parlaklık
İnsan yaşlandıkça kararıyor görüntü
İnsan geçen zamanın farkına varmıyor
Ne kadar kirlense de örüntü
Ömrüne yansıyor başıbozukluk, aylaklık...

Güneşi gören insan ay niye var diye direktmiyor
Güneşin gölgesinde ay- Oysa hortlakların yaşadığı saray
Her hareket yeni bir sallantı- Neyin depremi belli değil
Her araba geçtiğinde hareketiyle sergiliyor gölgeler halay
Sinema şeridinde kısacık insan ömrü- Bitmeyecek gibi aratmıyor!

Her dalda yeniden yeşeren geçen bahardan yansıyan yapraklar
Aynalardan görüldükçe sanki yeniymiş gibi bakıyor gözler a'mâ
Biz yaşlandıkça dünya da yaşlanıyor yine her Eylül'de
Her geçen yıl üstümüzde yeni bir yaması
Gelecek yerine geçmişini ballandırıyor sallandıkça salıncaklar!

Aynanın fitratı yansıtmak
İnsanın ise dünyaya kanmak
İkisi de yaşlanıyor
Birisi kırılıyor diğeri derdinde ne yaptım diye yanmak
Çöl kumlarından her kum Adem'den beri taşlanıyor...

Saffet Kuramaz